

InterForce

Medlemsmagasin

News

No. 1 · Marts 2012

Piratjagt med stor signalværdi

[læs side 4]

InterForce lancerer Jobbank

[læs side 3]

Med et F-16 cockpit som arbejdsplads

[læs side 11]

700 hjemmeværns- soldater

indsættes under
Giro d'Italia-etaper
i Jylland

[læs side 6]

SYNSPUNKT

Hvad skal det nytte?

Per Ludvigsen

Udover den hjemlige indsats har forsvaret med stadig stigende intensitet siden 90'erne været indsat i verdens brændpunkter. Det har kostet tragiske tab i form af dræbte og hårdt fysisk eller psykisk sårede soldater. Det har også kostet penge.

Og hvad har vi så – udover tabene og et velfungerende militært instrument for relativt få midler – egentligt fået ud af det?

I mit perspektiv har vi med ganske stor succes medvirket betydeligt til at beskytte og fremme nationens værdier og velfærd. Vi har sammen med andre lande bidraget og taget vores del af slæbet, også når det har gjort rigtig ondt.

Det har medvirket til, at vi selv fortsat, og andre måske i højere grad end tilfældet var, kan leve under næsten selvfølgelige vilkår som ytringsfrihed, demokratisk styreform, ligebehandling, religionsfrihed og andre væsentlige værdier.

Vi har også været med til at sikre den globale bevægelighed af tanker, ytringer, mennesker og varer. Det er væsentligt for landets erhvervsliv og dets indtjening – og dermed for vores samfundsmæssige muligheder.

At vi har kunnet opnå disse resultater, skyldes vore dygtige og modige soldater, hvad enten de er menige, befalingsmænd eller officerer. De har mange fine kvaliteter, både faglige og ledelsesmæssige, som også viser sig at kunne medvirke til at skabe fine resultater i erhvervslivet.

Det er ikke så tosset at være respekteret, hjemme og ude i verden, og vide, at det, man gør, hjælper og nytter på flere måder. ■

Per Ludvigsen,
generalmajor og chef for Personelstaben.

Til hver udgave af InterForce News indbyder redaktionen en markant personlighed til at bidrage med et 'Synspunkt' om et aktuelt tema, som ligger skribenten på sinde. Vedkommendes holdninger deles ikke nødvendigvis af hverken forsvarets eller InterForces ledelse.

Indhold

InterForce lancerer Jobbank	s. 3
Piratjagt med stor signalværdi.....	s. 4
700 hjemmeværnssoldater hjælper til ved Giro d'Italia	s. 6
Ingen virksomhed uden reserve	s. 8
Støtte til veteraner	s. 9
Veteraner klarer sig godt i samfundet.....	s. 10
Med et F-16 cockpit som arbejdsplads.....	s. 11
Danmark-Afghanistan nu uden om Kabul	s. 14
Kalender	s. 15
Danske kirurger til Camp Bastion	s. 15
Nu kan man læse sig til en pirat-PhD	s. 15
Dansk transportfly langtids-udsendt til Afghanistan	s. 16

News

InterForce News udkommer fire gange årligt.

Udgives af:
InterForce Sekretariatet,
Postboks 2153
1016 København K
Tlf. 45 67 30 92
interforce@interforce.dk

Ansvarshavende redaktør:
Chef for InterForce Sekretariatet,
generalmajor (pens.) Jan Norgaard.
www.interforce.dk

I redaktionen:
Niels Jørgensen (GB Grafisk)
og Morten Fredslund
(Pressebureauet Århus)

Redaktionen afsluttet 1. marts

Forsiden:
Pirateri-bekæmpelse ved
Afrikas horn. Foto: Søvær-
nets Operative Kommando,
SOK og Michael Bothager

Design: GB Grafisk
Oplag: 8.000 stk.

ISSN 1601-491X

InterForce
– er et samarbejde mellem forsvaret og civile
private samt offentlige virksomheder omkring
forsvarets brug af det frivillige personel. Inter-
Forces formål er at forbedre forholdene for de
medarbejdere, der har både en militær og en
civil forpligtelse.

InterForce blev etableret i 1999 og har en komité
bredt sammensat af topchefer fra en række
private og offentlige virksomheder.

InterForce lancerer Jobbank

InterForce igangsætter nu et **jobbank-tilbud** som et smidigt bindeled mellem medlems-virksomhederne og soldater, der søger uddannelse eller job.

■ AF NIELS JØRGENSEN

Skønt InterForces historie blot strækker sig 12 år tilbage, er organisationens formål og opgaver allerede blevet redefineret flere gange.

Ved etableringen i 1999 var formålet med InterForce at informere erhvervslivet og den offentlige sektor om reservepersonellets forhold og deres betydning for landets forsvars- og sikkerhedspolitiske opgaver. Da reservens forhold var formålet, hed organisationen fra starten 'InterForce'.

»Sigtet med InterForce såvel den gang som nu var at animere til, at virksomhederne ser positivt og velvilligt på medarbejderens kortere eller længere tjeneste i forsvaret. Dels gennem at bevilge orlov, dels ved at sikre, at medarbejderne - når de vender tilbage - fortsat vil være velanskrevne i virksomhederne,« forklarer sekretariatschef i InterForce, Jan Norgaard og tilføjer:

»Senere - i 2006 - blev InterForces formålsparagraf udvidet til også at omfatte hjemmevernspersonel, som med kort varsel indsættes operativt, f.eks. til støtte for politiet og ved sørednings- og miljøopgaver til havs. Dette rammer ofte de pågældendes daglige arbejdsfunktioner med de dertil forbundne udfordringer.«

Støtte til skadede soldater

I forbindelse med Danmarks medvirken i internationale missioner meldte der sig mod slutningen af årtiet endnu et nærliggende arbejdsfelt; en støttefunktion i forhold til veteraner som vendte skadede hjem. En række virksomheder tilknyttet InterForce tilkendegav omgående et socialt ansvar.

»Omkring årsskiftet 2009-2010 forhørte man sig om virksomhedernes velvilje til at tilbyde folk, som kom skadede hjem fra in-

ternationale missioner, enten jobs eller uddannelser. Det sagde 58 virksomheder ja til,« fortæller Jan Norgaard.

Skønt velviljen var stor, skulle koblingen mellem skadede veteraner og erhvervslivet imidlertid vise sig at være en vanskelig proces, og ordningen er endnu ikke fuldt implementeret. Opgaven med at skaffe syge og sårede veteraner arbejde varetages efter oktober 2011 af Veterancentret i Ringsted.

»Som organisation har InterForce ikke tilstrækkelig indsigt og kendskab til at kunne koble syge og sårede veteraner sammen med stillinger i erhvervslivet. Det kan alene Veterancentret. InterForce kan til gengæld bistå Veterancentret med at identificere et antal stillinger landet over blandt vore medlemsvirksomheder. Derfor har de 58 virksomheder netop modtaget en henvendelse for at afdække deres fortsatte interesse samt fleksibiliteten af tilbuddet om job eller uddannelse til en skadet veteran,« siger Jan Norgaard.

Langtidsholdbar løsning

InterForce ønsker fortsat at bidrage til en samfundsgavnlig indsats med hensyn til at skaffe hjemvendte veteraner civile job. Seneste skud på stammen er etableringen af InterForces Jobbank.

»Vi vil forsøge, om vore virksomheder kan hjælpe veteraner og andre soldater, der forlader forsvaret, til at få en civil ansættelse eller uddannelse. Selv om vi benytter et eksisterende og velkendt system, så er platformen eksklusivt for InterForces medlemmer, hvorigennem vore støttevirksomheder og interesserede soldater kan etablere kontakt med hinanden,« forklarer Jan Norgaard.

Jobbanken bliver med en spænd begyndelse igangsat 1. april 2012.

»Jeg ser Jobbanken som en god og langtidsholdbar løsning. I InterForce bliver vi jævnligt kontaktet af firmaer, som gerne vil finde veteraner, samt af veteraner, som gerne vil finde arbejdspladser hos vore medlemsvirksomheder. Hidtil har vi ikke haft mulighed for at koble parterne sammen, men det prøver vi at gøre med dette system,« siger Jan Norgaard. Han ser Jobbanken som en naturlig imødekommelse af samfundets og medlemsvirksomhedernes interesser. ■

Sådan fungerer InterForce Jobbank

Systemets kerne er den professionelle netværkstjeneste LinkedIn. Det er en forudsætning for både soldaters og virksomheders deltagelse, at disse har profiler på LinkedIn, og for soldaternes vedkommende et relevant opdateret CV.

Kommunikation på LinkedIn sker igennem hovedgruppen 'InterForce', hvor både soldater og virksomheder er medlemmer. Her kan virksomhederne dele ledige jobs, slået op på LinkedIn, sådan at disse bliver synliggjort for soldaterne. Almindelige jobopslag på LinkedIn er underlagt de gældende priser for jobopslag og vil ligeledes være synlige for alle andre LinkedIn brugere. Alternativt kan ledige jobs i virksomhederne promoveres igennem 'Job discussions'-funktionen i gruppen. Dette er en lokal feature, der er gratis, og udelukkede er synlig i gruppen.

Udover hovedgruppen 'InterForce', oprettes to undergrupper 'Virksomhedsgruppen' og 'Soldatergruppen'.

'Virksomhedsgruppen' er et tilbud til de InterForce-støttevirksomheder, der ønsker et rum for sparring omkring emner, der er relevante for gruppen. Virksomheder skal aktivt søge om medlemskab af såvel 'Virksomhedsgruppen' som af hovedgruppen 'InterForce'. Virksomhederne kan kun optages i gruppen gennem en eller flere medarbejders personprofil. Gruppen giver ligeledes virksomheden eller virksomhedsrepræsentanten(erne) mulighed for at identificere sig som InterForce støttevirksomhed på LinkedIn, igennem brug af InterForce logo.

'Soldatergruppen' fungerer ligeledes som sparringsforum for soldaterne. Soldaten bliver inviteret til både hovedgruppen 'InterForce' og 'Soldatergruppen' på opfordring fra pågældendes fagforening, efter soldaten er blevet oprettet på LinkedIn. Fagforeningerne er soldaten behjælpelig med oprettelse samt udfærdigelse af CV. ■

Piratjagt med stor signalværdi

Forsvarets bidrag til jagten på pirater ved Afrikas Horn var massivt ved årets start, og indsatsen ser nu ud til at give pote.

■ AF MORTEN FREDSLUND

Da 2012 blev skudt i gang, var et krigsskib, et fly og en taktisk stab fra søværnet indsat som Danmarks bidrag i kampen mod pirateri ved Afrikas Horn. Samlet set var der medio februar udsendt knap 180 danske soldater for at bekæmpe pirateri.

Medio februar bidrog Danmark blandt andet med:

- 150 mand på krigsskibet Absalon, som opererer i området, med tilhørende helikoptere som en del af NATO's operation Ocean Shield.
- 18 soldater fra flyvevåbnet med et Challenger overvågningsfly med radar- og kameraudstyr. Desuden to mand udstationeret ved Allied Maritime Command HQ i Northwood i England, hvorfra operationen bliver ledet.
- Seks officerer fra Søværnets Taktiske Stab, der frem til medio april 2012 leder flådestyrken Combined Task Force 151, som er en international sammensat flådestyrke, der bekæmper pirateri. Den danske ledede kommandostab opererer fra den amerikanske destroyer USS Halsey.
- Combined Task Force 151 skal medvirke til at bekæmpe pirateri, blandt andet ved at blokere piraternes adgang til de internationale handelsruter og uskadeliggøre piraternes evne til at gennemføre piratangreb, for eksempel ved at anråbe og borde piraternes skibe og konfiskere udstyret, som de bruger til deres angreb.

»Det har uden tvivl en enorm stor signalværdi, at søværnet og flyvevåbnet er synligt til stede i jagten på pirater. Dels over for piraterne og deres bagmænd, som på den måde får vished om, at rederierne får opbakning og hjælp fra staten i kampen mod de kriminelle aktiviteter. Dels over for de øvrige lande, der er med i indsatsen mod pirateri. Danmark er jo en søfartsnation af de helt store, og det ville derfor også være et meget dårligt signal at sende til de øvrige lande i piratjagten, hvis vi ikke var til stede. Samtidig nytter det noget. De danske krigsskibe bidrager helt afgjort til, at mange kapringer bliver forpurret, siger vicedirektør i Danmarks Rederiforening, Jan Fritz Hansen.

Kapringer halveret

Det tyder nu på, at indsatsen mod pirateri ved Afrikas Horn begynder at have synlig effekt.

Den seneste statistik fra Danmarks Rederiforening viser nemlig, at antallet af kapringer næsten blev halveret i 2011 i forhold til året før.

Piraterne indledte ellers 2011 med at angribe og kapre skibe med samme styrke, som de sluttede med i 2010. Fra juni faldt piraternes "succesrate" dog betydeligt, og langt flere angreb blev afværget. I begyndelsen af året endte cirka hver fjerde angreb i en kapring, mens piraternes "succesrate" kom ned på cirka hver tiende ved udgangen af 2011.

Når hele 2011 gøres op, er der i alt sket 26 kapringer, 18 bordinger og 122 angreb, mens der i 2010 blev gennemført 49 kapringer, 15 bor-

Vicedirektør i Danmarks Rederiforening **Jan Fritz Hansen** mener, at faldet i antallet af kapringer bl.a. kan skyldes, at krigsskibene er begyndt at gå tættere på kysten.
Foto: Danmarks Rederiforening

dinge og 125 angreb. Antallet af kapringer er således næsten halveret. Det får dog ikke rederiforeningen til at juble højlydt.

Mindre bureaukrati

»Selv om tallene peger i den rigtige retning, er vi forsigtige med at drage hurtige konklusioner. Området er ekstremt fattigt, og der sejler stadig masser af guld forbi tæt på kysten. Så det er en stor fristelse. Samtidig ved ingen, om de færre kapringer skyldes det dårlige vejr og for høje bølger eller fordi, bagmændene er i gang med at forberede hårdere metoder at ramme os med? Men det er selvfølgelig glædeligt, at der bliver gennemført færre kapringer, selv om antallet af angreb er det samme. Jeg tror at den udvikling skyldes, at krigsskibene er begyndt at gå tættere på kysten, som bl.a. den danske regering har givet dem mandat til. Samtidig er der kommet flere bevæbnede vagter om bord, og det har givetvis også en effekt,« siger Jan Fritz Hansen.

Netop muligheden for at tage bevæbnede vagter om bord bliver nu gjort mindre bureaukratisk efter, at regeringen den 10. februar fremsatte et lovforslag, der ventes vedtaget om kort tid.

»Som det er nu, skal vi søge om tilladelse til vagter ved hver eneste sejlads. Men fremover får rederierne mulighed for at få en enkelt tilladelse, der gælder for et år ad gangen. Det gør det hele lidt mindre besværligt,« siger Jan Fritz Hansen, der skønner, at rederierne årligt har ekstra udgifter på mellem 1,5 og 2 mia. kr. på grund af pirat-truslen.

»Beløbet omfatter blandt andet udgifter til ekstra brændstof fordi, vi skal sejle hurtigere eller længere, ekstra høje forsikringsudgifter samt udgifter til bevæbnede vagter,« siger Jan Fritz Hansen. ■

De danske krigsskibe bruger hurtigtgående gummibåde til at borde mulige piratfartøjer ved Afrikas Horn. Fotos: SOK

»Danmark er jo en søfartsnation af de helt store, og det ville derfor også være et meget dårligt signal at sende til de øvrige lande i piratjagten, hvis vi ikke var til stede.«

700 hjemmевærnssoldater

indsættes under Giro d'Italia-etaper i Jylland

Hjemmевærnet var også indsat under VM i landevejscykling sidste år. Bidraget under Giro d'Italia bliver dog den største indsættelse i mange år. Foto: Michael Bothager

»Uvurderlig støtte,« siger Rigspolitichefen om indsatsen fra de **700 hjemmевærnssoldater**, der skal have fri fra arbejde og familieliv for at dirigere trafik under cykelløbet Giro d'Italias løbsstart i Danmark til maj.

■ AF MORTEN FREDSLUND

Når et af verdens største cykelløb skydes i gang i Danmark til maj, får politiet brug for massiv støtte til at dirigere trafikken. Og allerede nu er hjemmевærnet i fuld gang med at skaffe de 700 hjemmевærnssoldater, som skal hjælpe til under Giro d'Italias første tre etaper, der køres i henholdsvis Herning by, på den jyske vestkyst og i området omkring Horsens fra den 5.-7. maj.

»Hjemmевærnets distrikter i hele landet er sat i gang med hverveopgaven, som er en stor udfordring. Det er jo en forfærdelig weekend, at Giro d'Italia kommer til Danmark. Det er i Bededagsferien, hvor der vel næppe er en dansker, som ikke har et familiemedlem eller én i vennekredsen, der skal konfirmeres,« siger major Anders Pedersen, der er chef for

operation og planlægning i Totalforsvarsregion Nord- og Midtjylland.

Politiet kræver særligt kursus

Men de mange familiefester er ikke hjemmевærnets eneste udfordring. For at kunne fungere med politibeføjelser i forbindelse med trafikregulering, kræver såvel hjemmевærnet som politiet, at de, der skal udføre den særlige disciplin, har gennemført et særligt kursus.

»Vi har 2.000 folk i politihjemmевærnet, som har kurset. Men på grund af tidspunktet og det store behov for hjemmевærnsfolk, regner vi med, at der skal uddannes yderligere 500 hjemmевærnsfolk, inden cykelløbet skydes i gang,« siger Anders Pedersen.

Desuden bliver der brug for en god portion fleksibilitet hos landets arbejdsgivere, når de mange hjemmевærnssoldater får brug for

en fridag for at kunne give en hånd med under det verdensberømte cykelløb.

»Selv om det ligger lige på smertegrænsen af, hvad vi kan præstere, skal vi nok komme i mål og få nok af tilsagn om hjælp fra de frivil-

Det har uvurderlig betydning, at politiet kan trække på hjemmевærnet under Giro'en, mener Rigspolitichef, Jens Henrik Højbjerg. Foto: Rigspolitiet

lige. De senere år har de frivillige ikke haft de store problemer med at blive frigjort fra arbejdet, når det handler om opgaver for hjemmevernet. Det håber jeg selvfølgelig heller ikke der bliver denne gang, selv om det er mandag den 7. maj, at vi får brug for flest til at hjælpe med at regulere trafik. Her rammer vi loftet på de 700 indsatte fra hjemmevernet, og det er jo på en dag, der er en almindelig arbejdsdag for de fleste,« siger Anders Pedersen.

Uvurderlig hjælp

Politiet har anmodet om hjælp fra hjemmevernet. Nøjagtig som under COP 15 klimatopmødet i 2009 og under det aktuelle EU formandskab, hvor hjemmevernet stiller med hhv. 1.200 og 250 frivillige - blandt andet som VIP-chauffører.

Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg lægger ikke skjul på den store betydning hjemmevernet har under et arrangement som Giro d'Italia.

»Det er af uvurderlig betydning. Det siger sig selv, at politiet ikke kan være dimensioneret til at tackle en stor ekstraordinær hændelse, som Giro d'Italia-etapestarten er. Det ville ganske enkelt tære alt for hårdt på vores mandskabstimer. Derfor har det meget stor betydning, at vi har en reserve af dygtige frivillige, som vi kan trække på i de situationer,« siger Jens Henrik Højbjerg og tilføjer:

»Generelt er det en meget, meget stor hjælp, som bliver ydet fra de frivilliges side. Ofte får vi jo hjælp til opgaver, som opstår uden varsel – eksempelvis en stor eftersøgning af et barn, der er forsvundet eller en naturkatastrofe. Og som sagt – det er indlysende, at vi ikke selv kan råde over det nødvendige beredskab til at imødegå den slags situationer. Derfor er det godt, at hjemmevernsfolk kan træde til.«

Vil booste omsætningen

Men selv om politichefen får hjælp fra hjemmevernet slipper hans medarbejdere formentlig ikke for en større overarbejdsukkel i kølvandet på de fire dage, som Giroens 198 ryttere, officials fra de 22 hold, løbets ansatte samt journalister - i alt 800 personer, er i Danmark. Alligevel synes Jens Henrik Højbjerg at ressourcerne er godt givet ud.

»Der er jo en langt større dimension i det end en isoleret politiopgave. Ved at påtage sig værtskabet for den indledende etape i et stort prestigefyldt cykelløb som Giro d'Italia,

får Danmark vigtig reklame, som ikke bare vil booste omsætningen hos de handlende og skabe arbejdspladser i det område, hvor det foregår, men også vil skabe positiv opmærksomhed om Danmark generelt, som på længere sigt kan få betydning for turismen med mere. Så man kan sige, at det brander Danmark og dermed også dansk politi. Også i den sammenhæng yder de 700 hjemmevernsfolk derfor en stor indsats,« siger politiets øverste chef.

En bedre arbejdskraft

En stor del af de hjemmevernssoldater, der skal regulere trafik mandag den 7. maj må bede om fri fra arbejde. Hvad skal arbejdsgiveren sige til det, og får han noget ud af det?

»Det hænger lidt sammen med, hvad det betyder for Danmark at være værter for et stort cykelløb. Men jeg synes også, arbejdsgiverne skal tænke på, at når man er medlem af hjemmevernet, så er det mit klare indtryk, at man er god til at handle og til at tackle mange forskellige situationer, som også gør, at man er en bedre arbejdskraft i det daglige, hvad enten man er ansat i det private eller det offentlige,« siger Jens Henrik Højbjerg.

Giro d'Italia ses af flere end 300 mio. tv-seere. Cykelløbet skydes i gang med en 8,7 km lang enkeltstart i Herning by den 5. maj og afsluttes den 27. maj i Milano, Italien. ■

III.: La Gazzetta dello Sport/Giro d'Italia

Rigspolitichefen:

»Generelt er det en meget, meget stor hjælp, som bliver ydet fra de frivilliges side«

700 frivillige hjemmevernssoldater skal dirigere trafik under Giro d'Italias etaper Jylland. Foto: Michael Bothager

Ingen virksomhed uden reserve

Det er imod al sund fornuft, hvis forsvaret ikke gør **maksimalt brug af reservepersonnellets civile** - og kostbare - kompetencer, mener Jan Hjortshøj, der er adm. direktør i IT-virksomheden ALOC og oberstløjtnant af reserven.

Områder som planlægning, analyse, rådgivning, it, og jura, er det oplagt bliver løst af forsvarets reserve, mener **Jan Hjortshøj**, hvis cv beskriver en imponerende lederkarriere i bl.a. Microsoft-imperiet. Foto: Morten Fredslund

■ AF MORTEN FREDSLUND

Efter flere års tornerosesøvn er der atter ved at blive pustet liv i forsvarets reserve. For selv om uddannelsen til reserveofficer blev nedlagt i 2005, genopstod den igen for et par år siden, og lige nu tilbyder forsvaret for første gang i mange år efteruddannelse til reserveofficerer.

Men der er også god fornuft i, at forsvaret nu ruster sig på reservefronten. Det mener i hvert fald Jan Hjortshøj, mangeårig topchef i Microsoft, reserveofficer og i dag adm. direktør i it-virksomheden, ALOC i Odense.

»Både personligt og overordnet set er reserven et kæmpe aktiv, der besidder viden og perspektiv. Den er et aktiv, som forsvaret kan skrue op og ned for efter behov, og det er oplagt, at forsvaret trækker på reservepersonellet, når der skal løses opgaver inden for områder som planlægning, analyse, administration, rådgivning, it, jura, ledelse og kommuni-

kation. Derimod skal reservepersonellet ikke slæbe rundt på den 35 kilo tunge rygsæk i Greenzone i Helmand, køre kampvogn eller flyve F-16 jagtfly. De opgaver skal det faste personel tage sig af,« siger Jan Hjortshøj.

Til tops i Microsoft

Sideløbende med en imponerende lederkarriere i it-branchen, blandt andet som højt placeret dansker i Microsoft-imperiet, har Jan Hjortshøj siden 1985 haft tilknytning til forsvaret som reserveofficer. Kun afbrudt af en periode hvor han var direktør i Microsofts salgsdivision i USA med ansvar for salget til koncernens 25.000 største globale kunder, udvikling af salgsstrategier i 64 lande og en omsætning på 15 milliarder kroner. Kontakten til forsvaret blev genetableret, da Jan Hjortshøj og familien vendte hjem til Danmark i 2008. Siden maj 2010 har Jan Hjortshøj været adm. direktør i ALOC. Firmaet har 100 ansatte og udvikler avancerede portefølje it-programmer til finanssektoren.

»I takt med den teknologiske udvikling løser forsvarets personel mange opgaver, der læner sig op ad opgaverne i civile virksomheder. Og arbejdspladserne ligner også mere hinanden nu. Eksempelvis er forskellen minimal, om jeg laver planlægning og strategi, mens jeg sidder ved en pc i en militær stab eller, om jeg gør det her på ALOC's kontor. Bortset måske fra potteplanten henne i hjørnet,« siger Jan Hjortshøj, og tilføjer:

»Samtidig fattes riget penge, og det er åbenlys sund fornuft at benytte personel, der både har militære og civile kompetencer. Reservepersonellet er - og skal være - billig i drift samtidig med, at de har en lang række kompetencer, som forsvaret enten ikke råder over eller, som

»BÅDE PERSONLIGT OG OVERORDNET SET ER RESERVEN ET **KÆMPE AKTIV**, DER BESIDDER VIDEN OG PERSPEKTIV«.

er dyre at købe andetsteds. Tænk blot på de mange militærjurister, der indkaldes og jævnlige udsendes. Set med mine øjne, har behovet for at kunne trække på en kompetent og relevant reserve aldrig været større.»

Må ikke blive konkurrent

Jan Hjortshøj understreger, at reservepersonlet aldrig må blive en konkurrent til forsvarrets fastansatte soldater.

»Der findes ikke en uddannelse, hvor man på én og samme tid både får grundlæggende militære færdigheder og specifikke civile kompetencer. Som reserveofficer kan jeg forstå den militære jargon og agere som soldat uden, at jeg er på samme niveau som den unge karriereofficer. Til gengæld har jeg erfaringer fra min erhvervskarriere, som jeg kan byde ind med, og det er vigtigt med en stor bevægelighed mellem de to verdner,« siger Jan Hjortshøj og tilføjer:

»Man skal tage det bedste med sig, der hvor man bevæger sig hen, og samtidig skaber det dynamik, når forsvarrets faste personel skal samarbejde med kolleger, der til daglig er ansat i en bred vifte af civile virksomheder. Vi kan af og til godt være lidt kontrære og stille spørgsmål, man ikke forventer. Men det er kun sundt,« siger Jan Hjortshøj.

Penge må ikke styre

Han mener, at reserven først og fremmest skal bestå af personer, der selv byder sig til fordi, de synes, at forsvaret er en spændende arbejdsplads. Et sted, hvor man kan bidrage med noget samtidig med, at man kan få noget med sig hjem.

»Det er vigtigt, at forsvaret ofrer ressourcer på at efteruddanne reserven. Både for at holde et højt fagligt niveau og for at motivere reservepersonellet, som - bortset fra nogle få helt unge - ikke bør have et økonomisk incitament for at stille sig til rådighed for forsvaret,« siger Jan Hjortshøj og tilføjer:

»Man skal være drevet af en passion, og tilknytningen til reserven må ikke blive et levebrød. Man skal se det som en mulighed, hvor man får udfordringer, udvikling og uddannelse. Men forsvaret skal også stille krav. Blandt andet til reservepersonellets fysik og arbejdsomhed. Hvis der ikke bliver stillet krav, forsvinder respekten om reserven og dermed den prisværdi og forankring i samfundet, som også er en vigtig del af formålet med at bibeholde og måske udbygge en kompetent og relevant reserve.«

Fra Napoleons tid

Forsvarets pulje af reservepersonel består i dag af cirka 2.400 personer. Af dem er omkring de 1.000 reserveofficerer mens resten er befalingsmænd og konstabler. I midten af 1990'erne talte forsvarrets reserve knap 10.000 personer. At reserven svandt så markant ind, mens Jan Hjortshøj var i USA, kom som en overraskelse, og han er i dag aktiv i Hovedorganisationen for Personel af Reserven i Danmark, HPRD.

»Helt tilbage i Napoleons tid begyndte man at uddanne folkemilitser, der senere førte til en formaliseret uddannelse af reserveofficerer. Som officer er jeg da også opflasket med, at enhver hær skal kunne trække på en reserve. Og i dag findes der vel næppe nogen større virksomhed, som ikke i ny og næ trækker på kompetencer udefra i form af freelancearbejdskraft eller konsulentbistand. Det er svært, om ikke umuligt, at klare sig uden input udefra. Det gælder i erhvervslivet, og det gælder i forsvaret. Derfor må vi også arbejde på, at forsvaret bliver ved med at have en kompetent og relevant reserve. Men det skal ske i et samspil mellem begge parter,« siger Jan Hjortshøj. ■

REGION SYDDANMARK

InterForce hørte om støtte til veteraner

Psykolog Solvej Moesgaard fra Forsvarets Militærpsykologiske Afdeling fortalte om arbejdet med at forebygge og afhjælpe psykologiske skader hos udsendte soldater.

■ AF KOMMUNIKATIONS- OG REKRUTTERINGSRÅDGIVER PREBEN PETERSEN, TOTALFORSVARREGION SYD

»Det er vigtigt at slå fast, at langt de fleste soldater kommer hjem fra international tjeneste med en rankere ryg og bredere skuldre, end de tog af sted med.«

Sådan indledte chefen for Totalforsvarsregion Syd og militær koordinator for InterForce Region Syddanmark, oberst Flemming Agerskov, et spændende og velbesøgt fyraftensmøde om støtten til de veteraner, der kommer hjem fra international tjeneste med ar på sjælen.

Mødet blev holdt på Veteranhjem Trekantområdet i Fredericia, hvis formand, Carl Bratved, fortalte om den store indsats, som 60 frivillige gør for at holde veteranhjemmet åbent døgnet rundt, hver eneste dag året rundt og i 2011 med i gennemsnit godt syv daglige besøgende.

Herefter tog Solvej Moesgaard fra Forsvarets Militærpsykologiske Afdeling over og fortalte om de mentale skader, som nogle udsendte får, og om hvad der bliver gjort for at forebygge og afhjælpe dem. ■

Veteraner klarer sig godt

En landsdækkende undersøgelse viser, at langt de fleste veteraner klarer sig godt i samfundet efter endt mission. Men undersøgelsen indeholder både et betydeligt mørketal og en restgruppe på fem procent, der har brug for ekstra støtte.

■ AF KIM VIBE MICHELSEN

Den gennemsnitlige veteran er en familiefar på 39 år med civil job, bor i ejerbolig og har en længerevarende uddannelse. Han drikker mindre alkohol end gennemsnittet, men ryger mere. Han synes, at udsendelsen har beriget ham, og han er ikke mere ensom og har ikke større sygelighed end andre mænd på hans alder. Det slår en ny landsdækkende spørgeskemaundersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter For Velfærd fast.

Det resultat bliver hilst velkommen af Lars Boe Nielsen, der er bestyrelsesformand for Veteranhjem København.

»Sygeliggørelsen af veteraner i medierne er kommet så langt ud, at jeg bliver ringet op af arbejdsgivere, der spørger mig, om det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at navngivne medarbejdere kan vende tilbage til deres job efter en mission. Langt, langt de fleste har jo heldigvis ingen problemer overhovedet,« siger han.

Undersøgelsen dækker dog over betydelige nuancer og er også forbundet med en vis usikkerhed. Ti procent af de tidligere udsendte er på offentlig forsørgelse, enten på grund af ledighed eller fordi de er tilkendt førtidspension eller er på efterløn. Derudover er der et mørketal, da 20 procent slet ikke har svaret på spørgeskemaerne. Især det sidste møder løftede øjenbryn hos Lars Boe Nielsen.

»Det første tegn på problemer med stress er, at folk ikke kan overskue noget. Soldater med PTSD-symptomer besvarer ikke post og vil ofte slet ikke have overskud til svare på et spørgeskema, så man kan frygte, at undersøgelsen tegner et lidt for lyserødt billede af virkeligheden,« siger han.

Lars Boe Nielsen er tidligere projektofficer på og udvikler af Forsvarets akklimatiserings- og reintegrationsforløb, hvor hjemvendte soldater som en del af udsendelsespakken får op til 13 ugers kursus for at komme ned på jorden igen. Han er sammen med to kompagnoner netop nu ved at lægge sidste hånd på et pilotprojekt, Center For Reintegration, hvor det er tanken at få nogle af de tidligere soldater, der nu er på, eller på vej på, førtidspension over i aktivt arbejde.

»Mange af de unge kommer direkte fra mors kødgryder til en ekstremt struktureret hverdag i forsvaret, både under uddannelsen og under missionen. Når de så stopper efter hjemkomst, forsvinder enhver form for struktur. I halvandet år har de fået at vide, hvornår de skulle sove, spise og gå på toiletet, og pludselig er de helt overladt til sig selv. Det er en omvæltning nogle har svært ved at håndtere, og det har vi lavet et skræddersyet kursusforløb, der kan hjælpe dem med,« siger Lars Boe Nielsen.

Virksomhederne skal på banen

Kurset gør det dog ikke alene. Tanken er, at veteranerne efterfølgende skal i et tremåneders praktikophold i en privat eller offentlig virksomhed, mens de løbende bliver rådgivet og fulgt af personlige mentorer fra Center For Reintegration. Og her er der brug for InterForce, den kommende jobbank og de tilknyttede virksomheder. Lars Boe Nielsen har allerede et begyndende samarbejde med Falck og Engsø Gruppen, men der skal mange flere til, hvis det skal batte noget. Og ifølge ham er det en ren win-win situation både for samfundet og for virksomhederne.

»Vi tager ikke de hårdest ramte veteraner ind. Dem bliver der allerede gjort rigtigt meget for. Der er derimod en bred gruppe, der lige mangler et sidste skub for at komme videre, og det er dem, vi vil hjælpe. For samfundet er det en kæmpe gevinst, hvis vi kan få folk fra førtidspension og over i arbejde,« siger Lars Boe Nielsen.

Kan godt

Umiddelbart klinger ordet førtidspension og fast arbejde måske ikke lige godt i alles ører,

men ifølge Lars kan mange af dem, han oplever i dagligdagen, som har fået tilkendt førtidspension på grund af PTSD (posttraumatisk stresstilstand), godt komme sig og passe et normalt arbejde i stedet for at være sat helt af som 30-årige.

»Førtidspensionen har helt sikkert været rigtigt godt for dem i nogle år, hvor de havde behov for, at der bare kom ro på alt ting, og hvor de var for langt nede til at kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Men jeg oplever mange, der nu bare går og triller tommelfingre, mens de drømmer om at komme tilbage og få et nyt liv,« siger Lars Boe Nielsen.

Undersøgelsen af veteranernes liv efter udsendelse er den fjerde delrapport i projektet "Danske Hjemvendte Soldater," som er initieret af Soldaterlegatet. Godt 3.000 veteraner fra perioden 1992 til 2009 har deltaget. ■

FOTO: MORTEN FREDSLUND

Veteraner i DK

- 95 procent er mænd
- 51 procent har flere udsendelser
- 72 procent lever i fast parforhold
- 65 procent har børn
- 73 procent bor i ejerbolig
- 56 procent har en videregående uddannelse
- 2,7 procent er blevet såret i kamp
- 4 procent har større psykiske mén

Med et F-16 cockpit som arbejdsplads

Alle billederne i tilknytning til artiklen er taget på Sigonella Naval Air Station (NAS) i forbindelse med Libyen-konflikten. Foto: Flyvevåbnet

Piloten i et af de fire første danske F-16 fly over Libyen ser tilbage på den **vellykkede mission.**

■ AF NIELS JØRGENSEN

Hverdagen er vendt tilbage. Stress-niveauet hos F-16 pilot Peter Melgaard er på et noget lavere niveau, end tilfældet var i de tre gange seks uger, da han var en del af Danmarks bidrag til missionen over Libyen.

Det var første gang »MEL«, som er hans kaldenavn i flyvevåbnet, var indsat i et konfliktområde. Samtidig var den 33-årige pilot fra Aalborg blandt de første fire danske piloter, som fløj ind over libysk territorium. For Peter og de øvrige F-16 piloter viste virkeligheden sig at være uhyre tæt på det, de havde trænet på øvelsesplan.

»Det var skræmmende tæt på. Den eneste forskel var, at de bomber vi smed, de eksploderede, så mennesker og materiel på jorden kunne komme noget til, ligesom der kunne komme noget den anden vej,« siger Peter Melgaard.

Tvilen om, hvorvidt det libyske luftforsvar var operationelt eller ej, fik selvsagt piloterne til at tænke sig om en ekstra gang.

»Selv om man kan alle rutinerne på rygraden, så tænker man over dem en ekstra gang. Ellers sørger man bare for at fokusere på den opgave, der nu engang er grunden til, at man er der. Uanset hvad er det selvfølgelig en smule intimiderende, det man står overfor,« konstaterer piloten.

Udfordringen ændrede karakter

Efter den første og mest nervepirrende tur ind over Libyen blev de efterfølgende mange missioner lidt mere »hverdagsagtige«.

>>

»PROFESSIONELT ER JEG STOLT OVER AT HAVE VÆRET EN DEL AF DEN MISSION, SOM HAR **BEFRIET** DET LIBYSKE FOLK.«

»MEL«

»MEL« er Peter Melgaards kaldenavn i flyvevåbnet. Det har delvist sigte på en anonymisering af piloterne, men er primært en del af en tradition, som stammer fra 2. verdenskrig, da folk fik trebogstavs-kaldesignaler. Den eneste regel er, at det skal være en del af pilotens for- eller efternavn, samt at der ikke er to, der kan have samme kaldenavn på samme tid. Desuden må der ikke genbruges kaldenavne på personer, som er omkommet under flyvning. Traditionen menes startet af svenske piloter, hvorefter danske piloter adopterede ideen. I England eller USA har piloterne længere og mere valgfri kaldenavne.

>> »Selvfølgelig bliver man mere og mere vant til at skulle operere i højrisikoområder, og i takt med at konflikten udviklede sig, som den gjorde, blev risikoen for piloterne efterhånden mindre og mindre. De første to uger var de mest intensive rent trusselsmæssigt. Det var også den periode, hvor det var nemmest at identificere de mål, vi skulle bombe. Her drejede det sig om at uskadeliggøre gedigent militært materiel og udstyr som bunkere og kampvogne. Længere inde i konflikten kunne målet være en stor kanon monteret på ladet af en Toyota, hvilket gjorde identifikationsudfordringen større,« forklarer Peter Melgaard.

Missionens sigte var at beskytte civilbefolkningen, men konstant lurede risikoen for at civile liv skulle gå tabt.

»Vi arbejder ud fra nogle meget strenge engagementskrav, der internationalt er beskrevet som 'Rules of engagement', og de skal

selvfølgelig opfyldes. Desuden er der på det lidt mere personlige plan to ting, man altid har for øje, nemlig at ens wingman ikke bliver skudt ned, og at man ikke smider bomber, hvor uskyldige menneskeliv risikerer at gå tabt. Man er altså bundet af både formelle krav og af sine egne personlige overbevisninger,« forklarer piloten og uddyber:

»Hvis man er i tvivl om identiteten af det, man skal engagere, så undlader man at bombe og flyver hellere hjem i bevidsthed om, at situationen kan se anderledes ud den følgende dag. Selvfølgelig kan man ikke altid se, om der opholder sig civile inde i en militær installation, men hvis man kan identificere, at det som foregår uden om en bygning er af militær natur eller karakter, så er det som foregår inde i bygningen det sikkert også.«

Piloten er overbevist om, at han ikke har dræbt civile ved de i alt 75-100 missioner han selv var på i Libyen.

»Missionen drejede sig ikke om at tage menneskeliv, men om at tage militært materiel ud af ligningen, så det ikke kunne bruges mod den libyske befolkning. Det kan godt være, at der er gået menneskeliv tabt, når vi har bombet en bemandet kampvogn, men her handlede det om at tilintetgøre en kampvogn, ikke om at slå menneskene indeni den ihjel.«

Autonome rekognoscerings-missioner

Hver mission havde en varighed af mellem to og seks timer. Nogle gange havde man et specifikt mål på baggrund af efterretninger, inden man gik i luften. På andre missioner blev piloterne tildelt et område på nogle hundrede kvadratkilometer, som skulle afsøges med henblik på at identificere og eventuelt tilintetgøre militære installationer eller udstyr, der kunne skade civilbefolkningen.

»Hvis man tildeles et sådan område, så opererer piloterne med højere grad af selvstændighed. Her er man ofte selv ansvarlig for at overholde 'Rules of engagement'-kriterierne og vurdere, om der skal bombes eller ej. Her har man ikke en general siddende i baggrunden, og det er i høj grad op til ham i cockpittet at tage den rigtige beslutning. Da

INDEN LIBYEN-MISSIONEN VAR AFGHANISTAN
2003 DEN **SENESTE KONFLIKT** SOM
DANSKE FLY OG PILOTER VAR INVOLVERET I.

man altid er mindst to fly afsted på missionerne, har man heldigvis en kollega - eller wingman - at rådføre sig med, og er den ene pilot i tvivl, så er der ingen tvivl; så bomber man ikke,« siger Peter og påpeger, at man hellere vender hjem fra en mission uden at have løsnet bomber end at risikere at skade civile.

Mange erfaringer rigere

Når Peter Melgaard ser tilbage på Danmarks vellykkede bidrag til NATO-missionen i Libyen, så glæder han sig over at have ydet et bidrag, der har ændret historien og hjulpet den libyske civilbefolkning fri af Gadaffis diktatur.

»Professionelt er jeg stolt over at have været en del af den mission, som har befriet det libyske folk. Nu håber man bare, at de kan finde ud af at etablere et velfungerende demokrati. På det personlige plan er jeg blevet en masse erfaringer rigere. Til dagligt træner jeg andre i at håndtere stressede situationer, og her giver det noget ekstra at have været inde over et område, hvor der har været risiko for, at der ville blive skudt igen, så jeg har virkelig fået nogle erfaringer, der kan være nyttige i min videre karriere,« siger Peter Melgaard.

Han har fløjet F-16 i snart 12 år og har rang af kaptajn. Efter Libyen-indsatsen har han nu en afvekslende hverdag. I to tredjedele af tiden gælder det kontorarbejde som sagsbehandler i Flyvertaktisk Kommando i Karup, og en tredjedel af tiden som F-16 pilot hos Fighter Wing Skrydstrup.

Kontrasten mellem konfliktzonen i Libyen og en tryk hverdag i Danmark er imidlertid til at få øje på.

»Man skal altid passe på ikke at slappe af, når man er ude at flyve. Man skal sørge for at holde sig selv på stikkerne, og samtidig acceptere, at når man er af sted på en mission i en konfliktzone, så flyver man med mere adrenalin i kroppen, end det kan lade sig gøre hjemme. Har man det i baghovedet, og har man i øvrigt et aktivitets- og ambitionsniveau for hvad hverdagen skal indeholde, så medvirker det til at gøre det nemmere at vende tilbage til hverdagen,« siger Peter Melgaard.

Han skal nu på et videreuddannelsesforløb på chefniveau i flyvevåbnet. ■

Deltag i medlemsarrangement
på Flyvestation Skrydstrup:

Kom tæt på en F-16 pilot og hans fly

De fleste fulgte imponerede med, da medierne i syv måneder berettede om de danske F-16 piloters indsats for at beskytte den libyske befolkning.

I alt var 350 medarbejdere og 20 fly involveret i de 600 missioner, hvor der blev leveret 900 præcisionsbomber.

Nu inviterer vi vores samarbejdspartnere i InterForce til at høre en af piloterne, Peter Melgaard med pilotnavnet MEL, fortælle om opgaven

Onsdag den 18. april kl. 15.30-18.30
på Flyvestation Skrydstrup, Lilholtvej 2, 6500 Vojens

Vi skal også besøge hangaren, hvor vi kommer helt tæt på et af F-16 flyene, og vi slutter arrangementet med et let trakterement.

Tilmelding med oplysning om virksomhedsnavn, titel og navn på deltager(e) til syddanmark@interforce.dk senest den 11. april 2012.

Flyvevåbnets arbejde

Danmarks bidrag til løsningen af konflikten i Libyen strakte sig fra marts til oktober 2011.

F-16 piloterne var af sted i perioder af seks uger. Hvert hold bestod af cirka 15 piloter.

Det danske flyvevåbens arbejde omfatter medvirken i internationale konfliktmmissioner som eksempelvis den i Libyen, og desuden en række fredstidsoperationer, herunder at overvåge om det danske luftrum bliver krænkert, fiskeriinspektioner, drift af tre redningshelikoptere, havmiljøovervågning og dokumentation samt indsats i tilfælde hvor civile fly måtte have brug for assistance. Luftrumsovervågningen gælder foruden Danmark også f.eks. Island og de baltiske lande, hvor NATO-landene på skift deles om at varetage opgaven. ■

En F-16 klargøres til en mission over Libyen i 2011. Foto: Flyvevåbnet

Danmark-Afghanistan tur/retur – nu uden om Kabul

■ AF MORTEN FREDSLUND

En ny mulighed for at lande med civile passagerfly i Camp Bastion sparer danske soldater for lange ophold i Kabul International Airport. Det sparer hæren for at bruge **35 årsværk** på ventetid.

Den 5. marts indviede hæren en ny flyrute til Afghanistan, så de danske soldater nu flyver direkte til og fra Camp Bastion. Dermed undgår de lang mellemlanding i Kabul International Airport.

Flyvetiden til Camp Bastion forkortes med cirka fem timer, men den samlede, reelle rejsetid mellem Camp Bastion og Danmark bliver forkortet med ikke mindre end 36 timer. Timer, som hidtil stort set er blevet brugt på ventetid i Kabul.

»Der er ingen tvivl om, at det her vil blive godt modtaget af langt de fleste soldater, som har prøvet at skulle fordrive halvandet døgn eller længere ventetid i Kabul internationale lufthavn, hvor indkvarteringen ikke altid er i top,« siger major Søren Thinggaard.

Han er leder af Forsvarets Landtransportcenter ved Hærens Operative Kommando, hvor man er begejstret for den mere direkte løsning. For ud over det rent komfortmæssige sparer hæren også store ressourcer ved, at man nu kan flyve direkte.

»Vi har regnet lidt på det, og i gennemsnit er der cirka blevet brugt 35 årsværk på ventetid i Kabul. De timer kan soldaterne nu bruge aktivt på jorden i stedet for på ventetid i en lufthavn, og det er uden tvivl det største plus,« siger major Søren Thinggaard.

Tredjestørste lufthavn i UK

Det er nyt teknisk indflyvningsudstyr på Bastion Airfield, der gør, at man nu kan lande med større, civile passagerfly. Hidtil har det været forbeholdt militære transportfly at lande med mange soldater i Camp Bastion. Derfor har soldater til og fra Camp Bastion været nødt til at stige om til militærfly - typisk et Hercules - i enten Kabul eller Kandahar, når de skulle til og fra Afghanistan. Og da transport med ISAF-styrkens militære fly altid er forbundet med stor usikkerhed i afgang- og ankomsttider, har man hidtil

FOTO: MORTEN FREDSLUND

fløjet de danske soldater til Kabul i rigtig god tid, så man var sikker på, at de kunne nå det civile fly fra Kabul til Danmark.

»Når vi nu slipper for at flyve soldaterne til Kabul, bliver der også frigivet flere ressourcer til ISAF-styrkens transportfly, som altid er hårdt spændt op med andre operative opgaver, som eksempelvis medevac (evakuering af sårede, red.),« siger Søren Thinggaard.

I 2006 kunne Bastion Airfield blot håndtere tre fly om ugen. Men siden er det gået stærkt, og i dag tæller den daglige trafik 500 fly. I travle perioder kommer man op på cirka 700 ind- eller udgående fly i døgnet. ■

Bastion Airfield blev etableret som en streg i ørkensandet i 2004, men har siden udviklet sig kolossalt. Amerikanerne har for nylig postet 106 mio. dollars i en ny landingsbane, og 40 mio. dollars i en ny 'ramp' (flyparkeringsområde) til kampfly.

65 soldater - heriblandt 10 officerer - sørger for den daglige drift af Bastion Airfield, som er en del af Camp Bastion-garnison, et lejrområde, som inklusiv den amerikanske Camp Leatherneck, er omkranset af 37 km hegn og fylder 670 km², når man tæller den ydre sikring med. ■

FOTO: MORTEN FREDSLUND

**BASTION AIRFIELD ER STØRRE END
HEATHROW NÅR DET HANDLER OM AREAL.**

Kalender

Region Midtjylland:

**Lørdag den 12. maj 2012
kl. 10.00-ca. 15.00**

Dragondag

Åbent Hus på Dragonkasernen i Holstebro med masser af aktiviteter for store og små. Bl.a. parade, udstilling af materiel og kampdemonstration i øvelseselementet. Børn er meget velkomne.

Mødested: Jydske Dragonregiment, Dragonkasernen, Kasernevej 5, 7500 Holstebro
Se det endelige program fra medio april på: www.forsvaret.dk/jdr

Tilmelding til korporal Tommy Bruhn, InterForce region Midtjylland på: midtjylland@interforce.dk
Se mere på: www.forsvaret.dk/jdr

Region Nordjylland:

**Mandag d. 19. marts 2012
kl. 16.30-20.00**

Besøg hos TV2/NORD

Hør om dagligdagen på en TV-station, få en rundvisning og se den enorme mængde teknik, der kræves for at lave 15 timers TV om dagen. Arrangementet afrundes med et let traktement.

Mødested: TV2/NORD, Søparken 4, 9440 Aabybro

Tilmelding til sekretær Trine Winther, tlf. 9819 7003 eller e-mail: nordjylland@interforce.dk senest den 14. marts 2012.

**Torsdag den 10. maj 2012
kl. 10.40-**

Trænregimentets årsdag med parade og reception

Trænregimentet fejrer i år 15 års fødselsdag. Overvær fødselsdagsparaden og deltag i den efterfølgende reception.

Mødested: Nørre Uttrup Kaserne.

Tilmelding til sekretær Trine Winther senest den 3. maj 2012 på tlf.: 9819 7003 eller trine.winther@mil.dk

Region Syddanmark:

**Onsdag d. 18. april
kl. 15.30-18.30**

Mød en F-16 pilot og se hans fly

De fleste fulgte imponerede med, da medierne i syv måneder berettede om de danske F-16 piloters indsats for at beskytte den libyske befolkning. En af piloterne, Peter Melgaard vil fortælle om opgaven. Vi skal også besøge hangaren, hvor vi kommer helt tæt på et af F-16 flyene, og vi slutter arrangementet med et let traktement.

Mødested: Flyvestation Skrydstrup, Lilholtvej 2, 6500 Vojens

Tilmelding med oplysning om virksomhedsnavn, titel og navn på deltager(e) til syddanmark@interforce.dk senest den 11. april 2012.

Maj 2012: Besøg ved missionsforberedende uddannelse KFOR, Borris

Datoen var ikke endeligt fastlagt ved redaktionens slutning

Region Hovedstaden:

**Torsdag den 24. maj 2012
kl. 13.00-ca. 18.00**

Skydekongurrence med karabin

Hold-skydekongurrence i Jægerspris Skydeterræn. I pauserne mellem skydningerne undervises i livredende førstehjælp og brug af hjertestarter.

Mødested: Jægersprisvej, Kulhusvej 7, 3630 Jægerspris

Tilmelding til Rita Runager, InterForce region Hovedstaden på: hovedstaden@interforce.dk

Region Bornholm:

**Torsdag den 31. maj
Besøg ved Frømands-**

korpsset i Kongsøre

Heldagsarrangement med samtransport fra Bornholm til Kongsøre, hvor Frømandskorpsset demonstrerer deres materiel og færdigheder. Arrangementet er forbeholdt medlemmer af InterForce Region Bornholm. Virksomhederne modtager invitation med dagens program.

OBS! InterForce-medlemmer fra hele landet er velkomne til at deltage i de enkelte regioners arrangementer.

Sæt allerede nu kryds i kalenderen ved **Søndag den 10. juni 2012**
Danish Air Show på Flyvestation Aalborg

Danske kirurger til Camp Bastion

For første gang har Forsvarets Sundhedstjeneste, FSU, ansvaret for de udsendte danske kirurger og sygeplejersker på felthospitalet, der behandler sårede ISAF-soldater samt civile, der er kommet til skade som følge af krigen i den urolige Helmand-provins.

Det danske kirurghold består af 24 personer, der er opdelt i tre hold, som udsendes to måneder ad gangen.

Forsvaret har løbende haft udsendt sundhedspersonel til internationale missioner, men hidtil har det været Hærens Operative Kommando, der har haft ansvaret. Også i 2009, hvor knap 100 danske læger, sygeplejersker, radiografer, farmaceuter, sygepassere og bioanalytikere m.fl. var udsendt til felthospitalet i Camp Bastion, som i en tre måneder lang periode også var under dansk ledelse. Felthospitalet i Camp Bastion betragtes som det hospital i verden, der modtager og behandler flest traumepatienter. Personellet tilknyttet hospitalet tæller cirka 200 personer. Kapaciteten er desuden otte intensivpladser og 28 sengepladser. Da felthospitalet var under dansk ledelse i tre måneder i 2009, modtog man godt 2.100 patienter på felthospitalets skadestue i perioden, der blev den hidtil travleste i felthospitalets historie. Kilde: FSU m.fl. ■

Nu kan man læse sig til en pirat-PhD

Forsvarsakademiet er gået på jagt efter den rette kandidat til et nyoprettet PhD-projekt i pirateribekæmpelse.

Da kontreadmiral Nils Wang i 2005 tiltrådte som chef for Søværnets Operative Kommando og kort efter proklamerede, at søværnets fremtid lå i at beskytte handelsflåden mod sørøvere, var der mange, der løftede et øjenbryn eller ligefrem trak på smilebåndet. Men Nils Wang fik i den grad ret i sine profetier. Og for nylig kunne han som chef for Forsvarsakademiet underskrive en aftale, der sikrer akademiet en bevilling til et tre-årigt PhD-projekt i netop pirateribekæmpelse ved Afrikas Horn.

»Den giver os en enestående mulighed for at evaluere den internationale indsats mod pirateri i et videnskabeligt perspektiv. Ud over at være en trussel mod den globale samhandel, som vedrører os alle, så er pirateriet ved Afrikas Horn også et fænomen, som kan destabilisere hele den østafrikanske region. Så jo mere viden vi kan opbygge om indsatsen, jo bedre kan den blive,« sagde Nils Wang, da aftalen blev underskrevet.

Det er en bevilling fra Den Danske Maritime Fond, der gør det muligt for Forsvarsakademiet at udbyde PhD-projektet. ■

Dansk transportfly

langtids-udsendt til Afghanistan

Det danske transportfly kommer i Afghanistan til at indgå i en pulje med tre britiske Hercules fly. Det danske fly skal flyve ca. 100 timer om måneden. Foto: Morten Fredslund

Et dansk Hercules transportfly og 37 udsendte medarbejdere skal det kommende år løse transportopgaver for hele ISAF-koalitionen.

■ AF MORTEN FREDSLUND

Det danske transportfly med besætning og støttepersonel har siden januar været stationeret på Kandahar Air Field, hvor det indgår i en pulje med tre britiske C130J Hercules.

Kandahar Air Field ligger ca. 150 km øst for Camp Bastion, hvor hovedparten af de danske ISAF-styrker i dag er stationeret.

Udover at flytte gods mellem lufthavne kan besætning og fly også udføre såkaldte Air Drop, hvor godset bliver leveret med faldskærm. Det giver mulighed for at aflevere forsyninger til ellers utilgængelige områder.

Foruden flyet og støttestrukturen omkring det, består flyvevåbnets bidrag også af et hold Aerial Port Service personel på syv personer, som er udsendt af Combat Support Wing. Det skal håndtere ind- og udgående gods og passagerer i Camp Bastion.

Flyvevåbnets Air Transport Wing i Aalborg har siden 2005 været til stede i Afghanistan i kortere eller længere perioder. De seneste år har et C130 Hercules fly været udstationeret i Kabul op imod seks måneder om året. Derfor er opgaverne og forholdene i Afghanistan også langt hen ad vejen kendt stof. Alene imellem 2009 og 2011 har de danske transportfly fløjet 1.124 ture i Afghanistan, flyttet flere end 20.000 passagerer og løftet godt 3.000 ton gods. ■

Kilde: FTK, m.fl.

Afsender:
InterForce Sekretariatet
Postboks 2153
1016 København K